

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

100041

**Patent dodatkowy
do patentu _____**

Zgłoszono: 11.12.75 (P. 185457)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 18.07.77

Opis patentowy opublikowano: 15.01.1979

Int. Cl².

E01B 7/18

E01B 25/24

CZYTELNIĄ

Urzędu Patentowego
P. A. Rozprawy i Innowacje

Twórca wynalazku: Andrzej Chałko

Uprawniony z patentu: Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Włókienniczego,
Łódź (Polska)

Rozjazd do łączenia jezdnych torów

Przedmiotem wynalazku jest rozjazd do łączenia jezdnych torów, rozmieszczonych w dowolnych płaszczyznach, stosowany zwłaszcza w pomieszczeniach produkcyjnych.

Dotychczas stosowane rozjazdy do łączenia jezdnych torów składają się z torów i urządzeń nastawczych oraz z łączników i prowadnic różnego kształtu. Dla przestawienia toru w celu połączenia go z innym torem, przestawialny tor jest przesuwany wzdłuż prowadnicy w górę, a następnie w płaszczyźnie poziomej jest obracany o żądany kąt i przesuwany w dół do miejsca połączenia z wybranym torem. Znane są także rozjazdy z zawiasami działającymi w jednej płaszczyźnie.

Zarówno jedne jak i drugie rozjazdy mają złożoną budowę. Składają się z wielu elementów konstrukcyjnych o dużej dokładności wykonania, wymagających precyzyjnego montażu i odpowiedniej konserwacji. Konstrukcja tych rozjazdów umożliwia łączenie torów leżących tylko w jednej płaszczyźnie.

Do łączenia torów leżących w różnych płaszczyznach stosuje się dwa rozjazdy poziomy i pionowy. Czynność łączenia torów jest czasochłonna i wymagająca umiejętnego manipulowania poszczególnymi elementami rozjazdów.

Rozjazd według wynalazku wyposażony w tory o znanej konstrukcji, ma co najmniej dwa tory połączone za pośrednictwem rurowego łącznika i kulistego przegubu oraz co najmniej jednej sprężyny, przy czym kulisty przegub jest umieszczony między jednym z dwóch torów a łącznikiem, który z tym torem jest połączony co najmniej jedną sprężyną.

Rozjazd według wynalazku zapewnia łączenie torów w położeniu przestrzennie zróżnicowanym. Zastosowanie kulistego przegubu oraz sprężyny umożliwia swobodną zmianę położenia łącznika w obrębie przestrzennego kąta, wyznaczonego przez kształt i wielkość kulistego przegubu. Siły tarcia występujące między łącznikiem i jezdny tor, a kulistym przegubem zapewniają stabilność położenia łącznika względem tego toru w granicach dopuszczalnych dla niego obciążeń. Nadto rozjazd charakteryzuje się małą ilością prostych konstrukcyjnych elementów, łatwych w wykonaniu i montażu.

Czynności związane z łączeniem torów są nieskomplikowane i mało czasochłonne.

Przedmiot wynalazku w przykładzie wykonania jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia rozjazd dla ręcznych kolejek podwieszonych, w widoku z góry, fig. 2 – jezdne tory w przekroju pokazanym

na fig. 1, fig. 3 — połączenie łącznika z jezdny torom za pośrednictwem kulistego przegubu, w przekroju wzdłużnym.

Rozjazd składa się z jezdnych torów 1, rozmieszczonych w różnych płaszczyznach. Między dwoma przeciwnymi torami 1 jest umieszczony rurowy łącznik 2, który jednym końcem jest oparty na półkolistym zaczepie 3 osadzonym u wylotu jednego z tych torów 1, drugim zaś końcem jest oparty na kulistym przegubie 4 połączonym z przeciwnym torom 1. Kulisty przegub 4 ma przelotowy otwór 5, w którym znajduje się sprężyna 6, jednym końcem zamocowana na sworzniu 7 przytwierdzonym do łącznika 2, drugim zaś końcem na sworzniu 8 toru 1 połączonym z przegubem 4.

Łączenie jezdnych torów 1 odbywa się ręcznie.

Rozjazd według wynalazku nadaje się do stosowania w transporcie podwieszonym, w obiektach przemysłowych, zwłaszcza w obiektach przemysłu odzieżowego.

Zastrzeżenie patentowe

Rozjazd do łączenia jezdnych torów, rozmieszczonych w dowolnych płaszczyznach, stosowany zwłaszcza w pomieszczeniach produkcyjnych, wyposażony w tory o znanej konstrukcji, z n a m i e n n y t y m, że ma co najmniej dwa tory (1) połączone za pośrednictwem rurowego łącznika (2) i kulistego przegubu (4) oraz co najmniej jednej sprężyny (6), przy czym przegub (4) jest umieszczony między jednym z dwóch torów (1) a łącznikiem (2), który z tym torom (1) jest połączony co najmniej jedną sprężyną (6).

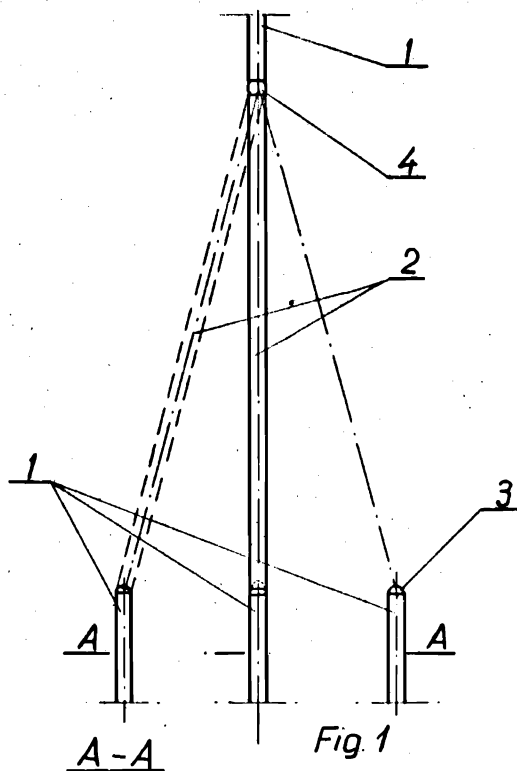

Fig. 1

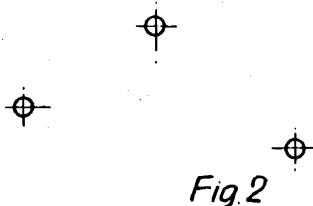

Fig. 2

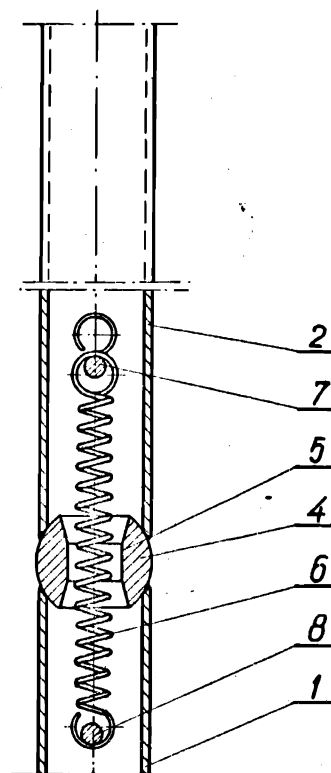

Fig. 3